

Giới thiệu Không Muốn Gặp Chàng

Thể loại : cổ đại, trọng sinh, huyễn, SE,....

Trong lần gặp đầu tiên tại yến tiệc thì nàng yêu hắn, một vị hoàng đế của nước láng giềng, nàng bị say bởi khuôn mặt hắn, cùng nụ cười ấm áp đó, nhưng đáng tiếc thay....nụ cười ấy là hắn đang cười với muội muội Liên Nhi của nàng, nàng biết hắn yêu muội muội nàng rồi. Nhưng vì yêu hắn, nàng xin phụ hoàng liên hôn với hắn, hắn lấy nàng về, nàng làm hoàng phi của hắn, nhưng...đêm tân hôn hắn đến, khuôn mặt lạnh lùng ấy nàng không bao giờ quên, hắn nói: _Người đừng hòng thay thế vị trí của Liên Nhi_ Nói xong lạnh lùng quay đi, nàng ngồi đó, nước mắt nàng rơi tí tách.

Ngày qua ngày nàng làm hoàng phi cũng chỉ là hữu danh vô thực, ngay cả nô tì cũng thầm khinh bỉ nàng trong lòng. Rồi, chuyện gì đến sẽ đến, hắn lấy muội muội nàng về, sắc phong muội ấy làm hoàng hậu, sủng muội ấy đến tận trời. Nàng biết, nhưng nàng không trách hắn đối xử với nàng như vậy, vì...nàng yêu hắn.

Bạn đang đọc truyện *Không Muốn Gặp Chàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1

Nàng yêu hắn, hoàng đế của nước láng giềng, trong lần đầu gặp nơi yến tiệc nàng bị say bởi khuôn mặt hắn, cùng nụ cười ấm áp đó, nhưng....nụ cười ấy là hắn đang cười với muội muội Liên Nhi của nàng, nàng biết hắn yêu muội muội nàng rồi. Nhưng vì yêu hắn, nàng xin phụ hoàng liên hôn với hắn, hắn lấy nàng về, nàng làm hoàng phi của hắn, nhưng...đêm tân hôn hắn đến, khuôn mặt lạnh lùng ấy nàng không bao giờ quên, hắn nói: _Người đừng hòng thay thế vị trí của Liên Nhi_ Nói xong lạnh lùng quay đi, nàng ngồi đó, nước mắt nàng rơi tí tách.

Ngày qua ngày nàng làm hoàng phi cũng chỉ là hữu danh vô thực, ngay cả nô tì cũng thầm khinh bỉ nàng trong lòng. Rồi, chuyện gì đến sẽ đến, hắn lấy muội muội nàng về, sắc phong muội ấy làm hoàng hậu, sủng muội ấy đến tận trời. Nàng biết, nhưng nàng không trách hắn đối xử với nàng như vậy, vì...nàng yêu hắn.

Có ai biết không muội muội nàng ngoài mặt nói thương người tử tử là nàng nhưng trong thâm tâm không phải vậy, muội ấy tự làm mình tệ ngã rồi đổ lỗi cho nàng, nàng giải thích hắn không nghe, sai người nhốt nàng vào tử cung 3 ngày không cho nàng ra ngoài. Tự cười khổ, nàng biết hắn luôn tuyệt tình với nàng như vậy.

3 ngày sau, hắn cho người thả nàng ra, nàng cười lạnh nhìn đám nô tì khinh bỉ nàng, nàng quyết cho họ chết không toàn thây. Từ một công chúa dịu dàng hiền lành, nay....nàng trở thành vị hoàng phi tàn độc, từng bước diệt trừ những người chống lưng cho hoàng hậu, hay tin một vị quý phi của hắn mang thai, nàng ra tay giết chết đi một sinh linh chưa hình thành, rồi nàng cứ từng bước từng bước lật đổ những vị phi tần trong cung, nàng tự tạo dựng danh tiếng cho mình, để một ngày có thể bên cạnh hắn danh chính ngôn thuận, được tin muội muội nàng có thai, nàng cười lạnh, từng bước tiếp cận muội ấy, gần lúc ra tay, hắn từ ngoài đi vào thấy nàng bỏ thuốc vào trà muội ấy, liền kéo nàng ra tát cho nàng bạt tay, lạnh lùng nói:- Người thật tàn độc, ngay cả muội muội mình mà cũng ra tay, ta đã nhiều lần miễn tội cho ngươi nhưng ngươi không hối cả, ngươi đáng bị tội chết

Nàng cười giễu ngược nhìn hắn hỏi:- Là do ai, mà ta trở nên như vậy?

Hắn không trả lời, dắt muội muội nàng về lại giường cho người tiễn nàng đi.

Chiều hôm ấy, thánh chỉ ban đến, nàng vì tội giết chết hài tử của quý phi, có ý định mưu sát hoàng hậu, vì là hoàng phi nên được ban rượu độc. Nàng mỉm cười yếu ớt nhìn hắn trên ngai vàng, hắn nhìn nàng tuyệt tình,.....tại sao nàng làm tất cả để có thể cùng hắn bên nhau, nhưng đến cuối cùng lại có kết cục này, nàng không phục, nàng không phục.....

Nhìn ly rượu trước mắt, nàng mỉm cười nhạt nhẽo, muốn nàng chết, nàng cho hắn vừa lòng, một hơi uống cạn, chất độc ngấm vào nàng, nôn ra máu khuy xuống nhưng nàng vẫn nhìn hắn, hắn khoả bao giờ cho nàng cá nhìn ấm áp nào cả, thiếp yêu chàng nhưng nếu có kiếp sau nàng, nhất định.....nhất định không gặp lại chàng, không muốn yêu chàng thêm lần nào nữa.

Cũng ngày đó, lịch sử viết tên nàng vào sách sử, vị hoàng phi tàn độc, người đời ai cũng biết nàng vị hoàng phi tàn độc, trong mắt mọi người nàng độc ác không đáng được ca tụng, liệu ai biết nàng cũng từng là cô gái ngây thơ, dịu dàng, rồi tất cả chỉ còn là trong sử sách vì nàng đã ra đi.

~~~~~END~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Không Muốn Gặp Chàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2

Một lần nữa mở mắt, nàng nhất định khiến những kẻ hại nàng đau khổ, tình yêu nàng dành cho hắn đã bị hận thù chôn vùi rồi. Nức cười nhí, sau khi nàng chết hẳn cho khỏi bình chiếm nước nàng, còn một bí mật nữa, muội muội nàng không phải con ruột của phụ hoàng mà là con của một quý phi với một tên cầm vệ. Cuộc đời thật bất ngờ nhí, nàng lại trọng sinh vào thân xác của một vị quý phi thất sủng bị nhốt vào lạnh cung, nhìn vào trong gương vị quý phi này tên là Dương Nguyệt Lan, từng là người nàng bắt quý xuống xin lỗi nàng vì vô ý đổ trà lên y phục nàng, Dương Nguyệt Lan này có vẻ đẹp rất thanh thuần, nhưng tâm địa độc ác nên bị hắn giam vào đây, nàng nhất định phải thoát ra khỏi lạnh cung u tối này.

- Quý phi_Nô ti từ ngoài đi vào

- Có chuyện gì?_Nàng nhíu mày, nô ti này từng là người khinh thường nàng hùa theo Dương Nguyệt Lan đây mà.

- Thưa, hoàng thượng mời người đến tẩm cung_Nô ti cung kính nói

- Được_Nàng lạnh nhạt trả lời, cùng nô ti rời khỏi lạnh cung u ám này.

Tẩm cung.

- Tham kiến hoàng thượng, Dương quý phi đã tới_Nô ti hành lễ với hắn

- Lui_Hắn vẫn dán mắt vào đóng sỏ sách, không quan tâm đến nàng, nô ti đi ra chỉ còn nàng và hắn.

- Gặp ta, người không hành lễ_Hắn ngược lên nhìn nàng, tại sao ánh mắt đó lại quen đến vậy.

- Tham kiến hoàng thượng_Nàng hành lễ theo ý hắn

- Bình thân_Hắn phát tay uy quyền không hổ danh là hoàng đế một nước hùng mạnh

- Không biết hoàng thượng có chuyện gì mà triệu kiến thần thiếp đến đây_Nàng lạnh nhạt nói, nghe giọng nói của nàng hắn nhíu mày, giọng nói này giống như giọng nói trước lúc chết của hoàng phi Mộc Luân, nhưng người này là Dương Nguyệt Lan

- Có chuyện mới triệu kiến nàng được sao?_Hắn nói giọng nói không bao giờ có tia ấm áp, chỉ có hoàng hậu Liên Nhi mới có được

- Thiếp không dám_Nàng cúi đầu nói, hình như nước mắt nàng đang dâng lên, tại sao nàng hận hắn mà tại sao lại đau lòng khi hắn nói thế.

- Hừ, ngồi đi, ta có chuyện muốn nói_Hắn hừ lạnh, hất mặt lại chiếc ghế bằng gỗ quý kê bên, hiểu ý nàng cẩn trọng ngồi xuống.

- Xin hoàng thượng nói_Nàng nói

- Người biết hoàng phi đã chết_Hắn hỏi

- Vâng

- Người muốn ngồi vào vị trí đó chứ_Hắn hỏi tiếp, bất ngờ hắn nói muốn nàng vào vị trí hoàng phi sao, suy đi nghĩ lại nếu ngồi vào vị trí đó nàng chỉ thua hắn và hoàng hậu, cũng không lỗ

- Nếu được, thì thiếp sẽ nghe theo hoàng thượng_Nàng nói.

- Tốt, từ nay người là hoàng phi của ta, bây giờ về tẩm cung của người đi_Hắn nói, nô ti lúc này lại vào đưa nàng đi, nhìn theo bóng dáng nàng hắn cảm thấy có gì đó rất quen

~~~~END~~~~

Bạn đang đọc truyện *Không Muốn Gặp Chàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3

Tẩm cung của quý phi.

Nhìn vào trong gương, không còn là khuôn mặt lấm lem nữa, mà thay vào đó khuôn mặt trắng nõn, mịn màng tất cả đã thay đổi, cũng như nàng sẽ thay đổi vận mệnh này.

- Hoàng hậu giả đạo _Tiếng ông a ông ọ của công công vang lên, nhếch mép ta chưa tìm người, người lại tìm ta.
- Tham kiến hoàng hậu nương nương _Nàng hành lễ
- Bình thân _giọng nói uy quyền xứng danh mẫu nghi thiên hạ
- Nghe nói người đã được hoàng thượng sắc phong làm hoàng phi _Hoàng hậu nói tiếp
- Vâng
- Tốt nhất là biết điều một chút, nếu không sẽ có kết cục giống như là à Mộc Luân kia _Hoàng hậu nghiêng răng nói
- Vâng, thiếp hiểu, thỉnh hoàng hậu yên tâm _Nàng cẩn trọng nói, chưa gì đã đến cảnh cáo nàng.
- Tốt, hồi cung _Hoàng hậu đứng lên, lập tức có nô tì đỡ lấy đi. Nhìn theo khinh bỉ ngôi vị đó nàng nhất định chiếm bằng được.
- Nương Nương, hoàng thượng triệu kiến người _Nô tì từ ngoài đi vào bẩm báo
- Được, mau chuẩn bị y phục _Nàng lạnh nhạt, đối với người ngoài ít nói sẽ tốt hơn.

Hiện giờ nàng vận một bộ bạch y trong thật thuần khiết, trên đầu chỉ búi một loạn tóc tạm bợ cùng một cây trâm ngọc đơn giản nhưng toát lên vẻ cao quý, khác với vẻ thường ngày của Dương Nguyệt Lan trước kia.

- Tham kiến hoàng thượng _Nàng hành lễ nhìn nàng hần bất giác nghĩ tới nàng trước kia, cách ăn mặc rất giống, luôn là bạch y, tóc búi đơn giản.
- Bình thân _Hần nói.

Bạn đang đọc truyện *Không Muốn Gặp Chàng* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4

Nghe nói hôm nay hoàng hậu đến tìm người _Hần nhìn nàng dò xét

- Vâng, hoàng hậu có đến tìm thiếp _Nàng cẩn trọng nói.
- Không có gì, ta mong nàng và nàng ấy không có mâu thuẫn gì _Hần nói, nghe cứ như hắn đang lo cho nàng ấy, nhưng nàng biết hắn đang thăm cảnh cáo nàng tốt nhất đừng lập mưu bày kế hoàng hậu.
- Vâng, xin nghe theo hoàng thượng _Nàng cúi đầu
- Qua đây _Hần gọi, ngạc nhiên hắn kêu nàng qua, trong lòng không muốn nhưng nàng vẫn tiến đến bên hắn, nhanh chóng kéo nàng lên người ngồi:
- Nàng ăn mặc thật giống như Mộc Luân _Hần kề mặt vào cổ nàng, phả hơi nóng lên.
- Thật sao, hoàng thượng không thích sao? _Nàng nói, chẳng lẽ hắn vẫn còn nhớ nàng, bất giác nàng cảm thấy vui trong lòng.
- Đúng vậy, ta không thích vì nó giống như tiện nhân đó _giọng nói hần tuyệt tình, cảm giác vui trong lòng đã bị chôn đi bởi câu nói vừa rồi của hắn, hắn vẫn luôn coi nàng là tiện nhân. Nhưng nàng vẫn từ tốn nói:
- Vâng, hoàng thượng không thích, thiếp sẽ thay đổi
- Thật biết nghe lời, tối nay ở lại với ta _Hần hôn nhẹ lên vành tai của nàng, nói sao hắn vẫn là nam nhân, lại là vua của một nước nên thất tình lục dục là điều không tránh khỏi mặt dù có yêu hoàng hậu đến đâu, vẫn không thể cưỡng nổi vẻ đẹp của nữ nhân trong lòng, khuôn mặt thật thuần khiết.
- Vâng _Kiếp trước hắn chưa từng chạm vào nàng, nhưng nàng vẫn bỏ qua vì yêu hắn, nhưng kiếp này nàng không muốn cũng phải muốn vì nàng chưa có quyền hạn lớn để chống cự. Coi như thỏa mãn kiếp trước đi.

Bạn đang đọc truyện *Không Muốn Gặp Chàng* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Hắn bế nàng nhẹ nhàng từng bước đến bên chiếc giường lộng lẫy, dành cho bậc đế vương, hôn nhẹ vào bờ môi căng mọng của nàng, nàng cũng đáp trả lại hắn, dường như nhận thấy nàng gần hết hơi, hắn luồng môi xuống xương vai xanh quỳnh rữ của nàng cứ như thế hắn hôn đến đâu để lại ấn ký đến đó, y phục của cả hai từ từ được lột ra, nhìn thân hình quỳnh rữ nữ nhân dưới thân hắn không cưỡng nổi nữa rồi, đặt tay lên đôi gò bồng cao vút đang căng cứng nàng mạnh bạo xoa nắn tạo đủ hình dạng, nàng phát ra những âm thanh yêu kiều cả mình cũng không tin:- Ái phi, nàng ướt hết rồi này_Hắn cười tà mị, nàng đỏ mặt úp mặt sâu vào cổ hắn.

- Ta tiến đây_Hắn động thân, dương vật to lớn ấm nóng tiến thẳng vào hoa huyết.

- Đau_Nàng nhắm mắt, mồ hôi trên trán ròng rã (hơi quá)

- Ngoan, một lát sẽ hết_Hắn hôn nhẹ vào môi nàng, làm nàng bớt đau, hắn động, khoái cảm ập tới, nàng ưỡn người đón những cái động của hắn, hắn găm lên phóng hết tinh dịch vào thân thể nàng, xong cả hai chìm vào giấc ngủ.

Khi nàng thức dậy đã là rạng sáng, nhìn nam nhân bên cạnh hắn thật đẹp, cũng từng là người nàng yêu nhỉ? À không, nàng vẫn còn yêu hắn nhưng.....hận thù quá lớn làm tình yêu đó bị chôn vùi cứ coi như tâm nàng đã chết.

- Suy nghĩ gì vậy?_Hắn mở mắt, mỉm cười nhìn nàng, hắn cười sao, chẳng phải hắn chỉ cười với mỗi hoàng hậu sao.

- Không có gì_Nàng lắc đầu

- Ủ, vậy nàng ngủ thêm đi, ta đi thượng triều_Hắn hôn nhẹ lên má nàng rồi rời giường, lạ thật hắn chưa từng ngủ được với nữ nhân nào kể cả hoàng hậu, nhưng với vị hoàng phi này hắn có thể ngủ ngon giấc như vậy, thật kỳ lạ.

- Hoàng thượng, sao dạo này không đến tẩm cung của thiếp_Hoàng hậu ôm lấy cánh tay hắn vuốt ve yêu điệu nói

- Ta dạo này hơi bận, nàng nghỉ ngơi đi ta đi gặp một số quan viên_Hắn vỗ nhẹ tay ả nói, rồi cũng rời đi. ả nhìn theo tay nắm chặt thành nắm đấm, ả biết hắn không có đi gặp quan viên nào cả mà là đi gặp Dương Nguyệt Lan, còn tối hôm qua nữa ả biết hắn ở của nàng. Lúc trước khi nàng chết ngày đêm ngủ cạnh ả hắn cũng đều gọi tên Mộc Luân, sao khi nàng chết thì hắn cũng gọi, nhưng khi thức dậy thì hắn lại quên hết, ả nghĩ rằng:- Đừng hòng cướp Tình Long của ta, nếu người không muốn chết như ả Mộc Luân đó"

Tại nơi nàng.

Nàng đứng đó nhìn quan cảnh xung quanh, kiếp trước nàng cũng như vậy luôn đứng ở nơi cửa sổ này, bộ y phục trắng bay phấp phới tạo nên khung cảnh thật đẹp, nàng cứ như một tiên nữ hạ phàm.

- Suy nghĩ gì vậy?_Hắn từ đâu ôm lấy nàng từ phía sau, nàng không giật mình vẫn cứ đứng yên đó.

- Không có gì, thiếp chỉ ngắm cảnh thôi_Nàng lắc đầu, quay lại nhìn hắn:_Sao nô tỳ không bẩm báo hoàng thượng tới?

- Là ta kêu im lặng đấy_Hắn mỉm cười nói, hắn còn không biết tại sao mình lại cười với nàng nữa, chỉ biết từ khi gặp nàng hắn đột nhiên thấy tâm tình vui lên cười nhiều hơn khi ở bên hoàng hậu người hắn yêu.

- Hôm nay nàng thật đẹp_Hắn vui mặt vào cổ nàng, cố gắng hít lấy hương thơm trên người nàng.

- Hoàng thượng chẳng phải nói không thích thiếp mặc y phục như thế này sao?_Nàng bắc gác hỏi hắn

- Nhưng nàng mặc thật sự rất đẹp_Hắn mỉm cười nói, nhìn lên nàng:_Ta nói cho nàng nghe một bí mật, kể cả hoàng hậu cũng chưa từng biết.

- Xin hoàng thượng nói_Nàng nhẹ nhàng nói

- Thật ra, Mộc Luân đó mặc bạch y rất đẹp, cùng cách làm tóc rất thuần khiết_Hắn nói, tiếp tục hít lấy hương thơm trên người nàng:- À còn có hương thơm trên người nàng rất giống như Mộc Luân đó

Ngạc nhiên hắn thừa nhận kiếp trước nàng đẹp sao, nhận thấy biểu hiện của nàng hắn ngước lên:- Nàng ghen sao?

- Không.....làm gì có_Nàng giật mình trả lời, khuôn mặt đột nhiên trở nên đỏ hơn

- Nhìn biểu hiện của nàng kia, ta còn tưởng nàng đang cố quỳnh rữ ta đấy_Hắn vừa nói xong, đã đặt môi bạc lên môi nàng, luồn lưỡi vào trong cuốn lấy lưỡi nàng.

- Ừm...hoàng thượng, bây giờ là giờ sáng_Nàng đẩy hắn ra

- Thôi nào ái phi, tối nay ta đến tắm cung của nàng_ Hấn nói, còn liếm môi nàng một cái.
- Hoàng thượng không đến nơi hoàng hậu sao? _Nàng hỏi, hấn không trả lời, một lát sau hấn lại kề môi mình vào tai nàng:- Nàng thích ta ở bên nàng hay hoàng hậu?
- Đương nhiên là bên ta_ Nàng trả lời, nhưng nhận ra có gì đó không đúng trả lời lại:- À...không....ta
- Nàng cũng muốn ta bên nàng mà, tối nay ta đến_ Hấn nói, hôn nhẹ vào môi nàng rồi rời đi, nhìn theo hấn, nếu như kiếp trước hấn cũng cười với nàng, yêu thương nàng như thế thì thật tốt biết bao, nhưng hấn là đang cười, cung chiêu Dương Nguyệt Lan chứ không phải là Hoàng Tây Mộc Luân nàng.

Bạn đang đọc truyện *Không Muốn Gặp Chàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

Sao hoàng thượng, bắt thê của ai? _Á gấp gáp hỏi nô tì vừa chạy vào.

- Dạ, hoàng thượng.....đã bắt thê...của.....của hoàng phi ạ_ Nô tì run sợ nói

"RẦM"

- Á hoàng phi đó, đang muốn tranh sủng mà_ Á tức giận đập bàn, nghiêng răng nói

- Hoàng hậu, nô tì có ý này_ Nô tì kể bên ngõ ý

- Nói_ Á ra lệnh

- Dạ là vậy ạ....._Nô tì kê vào tai á nói nhỏ

- Hảo, nếu thành công ta thưởng người_ Á vui vẻ nói

- Đa tạ hoàng hậu_ Nô tì cười thâm độc (đúng là chủ nào tớ đấy)

Tối.

- Hoàng hậu giá đáo_ Lại là tiếng nói của một công công, nghe nổi cả da gà ấy

- Tham kiến hoàng hậu_ Nàng ra hành lễ với á

- Bình thân_ Á nói, tiến đến chiếc ghế đặt giữa gang phòng mà ngồi

- Không biết hoàng hậu đến tìm thần thiếp có chuyện gì không? _Nàng tiến đến ngồi ngồi chiếc ghế kế bên hỏi

- À không có gì, chỉ là ta có một loại trà muốn tặng người_ Hoàng hậu cười rộ, nét cười xẹt qua tia giao hoạt, nàng nhận ra nha, từ khi trọng sinh vào thân xác này thì nàng có thể nhìn một cái gì đó rất rõ dù nó nhanh đến đâu, nói cũng đúng, xuất thân của Dương Nguyệt Lan này là tiểu thư của tướng phủ, Dương Thụy Hoan, đại tướng quân trấn thủ phía Tây, nên ít ra cũng có võ.

- Đa tạ hoàng hậu nương nương_ Nàng cười như không cười nói

- Vậy Thùy Như mang trà pha cho hoàng phi dùng thử_ Á ra lệnh cho nô tì bên cạnh

- Vâng_ Nô tì bên cạnh cũng vâng vâng dạ dạ rồi mang trà đi pha

Một lúc sao.

- Thừa hoàng hậu trà pha xong rồi ạ_ Nô tì đi vào trên tay là một tích trà màu bạch có họa tiết thật đẹp.

- Muội dùng thử xem_ Á đem tách trà đến trước mặt nàng, đưa tay đón lấy, đưa lên miệng người ngoài nhìn vào tưởng như nàng uống nhưng tay áo dày đã che đi, nàng đưa tách trà lên mũi ngửi quả là trà thượng hạng hương thơm thật dịu nhẹ lan tỏa khắp phòng nhưng tiếc rằng.....trà bị dở trò rồi.

~~~~~END~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Không Muốn Gặp Chàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 7

Nhếch môi cười lạnh, hạ được nàng, thật giỏi nhưng nàng là ai Hoàng Tây Mộc Luân hiện giờ không còn là Hoàng Tây Mộc Luân trước kia, không dễ mắc lừa như vậy.

- Thấy sao? _ Ắ nhưống mày hỏi, có vẻ nôn nóng nhỉ?
  - Thật là trà thượng hạng, rất ngon, đa tạ hoàng hậu _ Nàng bỏ tách trà xuống nhàn nhạt đáp
  - Vậy ta...vui rồi _ Ắ mỉm cười đầy mắt là ta thâm độc
  - Ắ.....vậy ta đi trước.....muội ở lại từ từ thượng thức _ Ắ đứng dậy nói
  - Cung tiền hoàng hậu nương nương _ Nàng khụy gối tiễn ắ đi, đợi ắ khuất bóng, nụ cười trên môi đã tắt chỉ còn lại ánh mắt lạnh nhạt, không chút cảm xúc, nhìn qua tách trà sẽ có ngày Hoàng Tây Mộc Luân nàng trả cả vốn lẫn lãi cho ắ.
  - Vân nhi _ Nàng gọi, Vân nhi là nô tì thân cận của Dương Nguyệt Lan rất trung thành với Dương Nguyệt Lan
  - Dạ, nương nương gọi nô tì _ Vân nhi bước vào cúi đầu hành lễ
  - Mau chuẩn bị nước tắm cho ta, ta cảm thấy bẩn quá _ Nàng lạnh nhạt đáp, nơi nào có hoàng hậu đi vào nàng đều cho là bẩn, ắ thật bẩn bẩn đến mức thế nào cũng không sạch.
- Ngâm trong nước ấm thật thoải mái, làn da trắng nõn còn in lại dấu hôn mờ nhạt hiện dưới nước, mái tóc đen tự do trôi nổi trên mặt nước tạo ra hình ảnh mê người. Nhắm mắt tĩnh dưỡng không biết cuộc sống đầy nguy hiểm trong cung cấm này nàng phải chống đỡ được bao lâu. Ra khỏi mặt nước tùy tiện khoác lên người lớp áo lụa mỏng bước ra, dạo này nàng thật mệt mỏi.
- Vân nhi _ Nàng nâng giọng gọi
  - Dạ nương nương _ Vân nhi đi vào
  - Mau lấy y phục giúp ta, ta quên mang vào rồi _ Nàng đáp
  - Nương nương đợi xú, nô tì đi lấy ngay _ Vân nhi nói, đi ra ngoài, nhìn mình trong gương, hấn yêu thân thể này chứ không phải linh hồn nàng, hấn chưa bảo giờ yêu nàng, vậy nàng....đang cố gắng vì....điều gì?
  - Nương nương y phục đây ạ _ Vân nh đi vào trên tay là y phục trắng mỏng làm bằng lụa thượng hạng, kiếp trước nàng cũng mặc những loại vải này.
  - Vân nhi giúp ta với _ Nàng gọi y phục kiểu này sao càng ngày càng khó mặc thế không biết.
  - Không cần phải mặc _ giọng nói nhẹ nhàng vang lên, giật mình hấn 73 đầu xuất hiện thế.
  - Hoàng thượng _ nàng quay lại
  - Không cần hành lễ, chúng ta làm đại sự đã _ Hấn đỡ nàng, vòng tay ôm nàng vào ngực.
  - Hoàng thượng đợi chút, người ra ngoài đợi thiếp một lát _ Nàng chống tay lên ngực hấn đỏ mặt nói
  - Được, nhanh một chút _ Hấn gật đầu, xoay người đi ra. Thờ dài, hấn luôn luôn xuất hiện bất thành linh như vậy sẽ có ngày nàng ngừng thờ vì hấn mất.
- Nhanh chóng chỉnh tề y phục bước ra thấy nàng hấn hỏi _ Lan nhi, trà này ở đâu nàng có
- Là hoàng hậu tặng thiếp _ Nàng đáp, khoan.....-Hoàng thượng.....ngươi...uống rồi sao?
  - Ừ, có sao không? _ Hấn gật đầu hỏi, đột nhiên hấn bất giác cảm thấy nóng lên, đôi mắt nhìn thẳng vào nàng, trong mắt dục vọng đã chiếm 7-8 phần dục vọng.
  - Hoàng thượng người....có sao....không? _ Nàng lắp bắp hỏi

Chương 8

Ta....ta muốn nàng. Vừa dứt tiếng hần đã vồ lấy nàng, đặt môi mình lên môi nàng mà ngấu nghiến, kéo mạnh áo nàng xuống tay mò vào áo yếm bóp lấy đôi gò bông xoa nắn, môi hần hôn đến xương quai xanh rồi dời xuống nụ hồng đã cương cứng vì kích thích mà nút như đũa trẻ.

- Hoàng thượng....._Nàng hốt hoảng, sao hần lại uống trà chứ, đúng là hại nàng mà.
- Ngoan, cho ta _Hần tiếp tục hôn môi nàng, bây giờ dục vọng đã chiếm lấy hần. Không còn biết phân biệt gì hết.

Ngoài tầm cung.

- Mau vào _Á giục tên nam nhân bên cạnh, nghe ả ra lệnh tên đó bước vào nhưng tới cửa thì dừng lại vì.....tiếng ái muội bên trong
- Hoàng hậu....bên trong...._Hần ái ngại quay lại nói với ả.
- Gì?
- Hoàng hậu không xong rồi.....hoàng thượng bên trong _Nô tì báo
- Cái gì? Sao hoàng thượng tới nhanh như vậy, ta đã cho người chặn lại rồi mà _Á tức giận nghiến răng
- Sao đây hoàng hậu _Nô tì hỏi
- Kế hoạch thất bại lần này là do ả mai mấn nhưng lần sao không mai mấn như vậy đâu, đi thôi _Á nhìn vào tầm cung ánh mắt hận thù rồi quay đi. Nam nhân bên cạnh cùng nô tì cũng nối tiếp bước theo.

Bên trong.

- Hoàng thượng..... _Nàng kiêu mị nói, nghe như muỗi kêu
- Gợi ta là Tĩnh Long _Hần nói nhỏ vào tai nàng, phả hơi nóng ấm lên tai nàng, vành tai mẫn cảm đỏ lựng lên
- Long....chậm....chậm....chút.....thiếp không...chịu nổi _Nàng ưỡn người nói, hô hấp cũng trở nên rối loạn. Hần nghe nàng nói thì tốc độ chậm lại, cảm giác khó chịu, bên trong trống rỗng ập đến, hần cười tà mị nói:- Là chậm...hay là nhanh hơn, hả?
- Khó chịu.... _Nàng ưỡn người khó chịu
- Trả lời ta _Hần nói, cũng là lúc hần rút ra hoàn toàn
- Nhanh hơn _Nàng nói
- Nói muốn ta _Hần tiếp tục hành hạ nàng nha, nhìn dáng vẻ khó chịu của nàng hần càng thích
- Muốn.....chàng....khó chịu _Nàng nói, mím cười động thân, cự long to tiến thẳng vào khoái cảm cứ thế khiến nàng thoải mái, cong người đón tiếp hần, tư thế của nàng khiến cho cự long đâm sâu vào bên trong khiến nàng thở gấp.
- Thoải mái chưa _Hần hỏi, vùi mặt vào cổ nàng cắn lấy xương quai xanh kia đã đầy dấu hôn.
- Thoải...mái _Nàng khó khăn nói.

Hần nằm đó, để cự long bên trong nàng không có ý định rút ra.

- Nàng nói trà này hoàng hậu tặng nàng
- Đúng vậy _Nàng thừa biết hoàng hậu muốn dờ dẫm gì rồi
- Ủ, chúng ta làm thêm một hiệp cuối nhé _Hần trả lời, môi ngậm lấy nụ hoa trước mặt. Không để nàng đồng ý hần đã động mạnh. Lần cuối hần thở gấp phóng một lượng tinh dịch vào người nàng rồi ôm nàng đã ngất đi vào lòng chìm vào giấc ngủ.

Sáng hôm sau.

Hần tỉnh giấc, nhìn nữ nhân bên cạnh vẫn còn ngủ say, nhìn nàng hần cứ nhớ về Mộc Luân, lúc trước hần chưa từng động vào Mộc Luân, lấy nàng về rồi

hắn cứ bỏ mặc nàng. Còn chuyện trong trà có được hắn nhất định điều tra cho kỹ, hoàng hậu của hắn nhất định không có ý định hại nàng đâu, hắn tin người hắn yêu là một nữ nhân lương thiện còn nữ nhân bên cạnh hắn cho chỉ là nhất thời quan tâm nàng, chứ yêu hắn chưa nghĩ tới, tình yêu của hắn không thể cho cả hai. Và không thể khiến cả ba cùng đau khổ

~~~~~END~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Không Muốn Gặp Chàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9

Thức dậy đã không thấy hắn đâu, bên cạnh đã lạnh ngắt rồi, cố gắng lê thân đau nhức dậy, nàng ghét cảm giác này.

- Vân nhi, vào đây_Nàng gọi, hiện tại nàng cảm thấy rất mệt mỏi.
- Dạ, nương nương_Vân nhi đi vào nhỏ nhẹ nói, nha đầu này cũng rất tốt, nhưng lại là người của Dương Nguyệt Lan.
- Ngươi đi lấy lọ thuốc màu trắng trong ngăn kéo thứ ba cho ta_Nàng nói
- Vâng_Vân đi lấy cho nàng, một lát rồi quay lại_Nương nương thuốc của người
- Lấy tách trà giùm ta_Nàng mệt mỏi nói.
- Nương nương thuốc này là thuốc...._Vân nhi tò mò, nhìn Vân nhi nhủ mầy, nha đầu này cũng thật nhiều chuyện, thấy ánh mắt khó chịu của nàng Vân nhi cụp mặt xuống không nói thêm nữa lời
- Đùng nhiều chuyện, lo cho tốt bổn phận của ngươi đi, lui_Nàng nói.
- Vâng, nô tì lui_Vân nhi quay đi, trong đầu luôn suy nghĩ từ khi làm hoàng phi nương nương hình như thay đổi lạnh nhạt hơn, lúc trước nương nương luôn cười với nàng có chuyện điều nói với nàng nhưng bây giờ.....

Đưa viên thuốc trắng trên tay vào miệng, nàng...không muốn mang thai con của hắn, đây là thuốc của đất nước do lão tiên sư luyện ra chỉ có người hoàng cung có, nàng mai mắn được phụ hoàng ban cho một lọ, muội muội nàng cũng không có....Lúc trước nàng nghĩ không cần dùng nhưng bây giờ thì cần rồi.

- Vân nhi chúng ta dạo_Nàng nói

Ngự hoa viên

Nhìn những khóm hoa hồng đang nở thật đẹp, kiếp trước nàng thích nhất là đi ra đây. Từ xa, thấy nàng ả tiến tới.

- Hoàng hậu nương nương_Thấy ả nàng hành lễ như bình thường
- Miễn_Ả ngồi vào ghế
- Hoàng hậu hôm nay cũng có nhã hứng đến đây đây đi dạo ạ_Nàng cười nhạt hỏi
- Ủ, hôm qua....trà ngươi có thấy....kì không?_Ả nhìn nàng bằng ánh mắt dò xét, nhếch nhẹ môi muốn biết đến vậy sao.
- Không có gì kỳ lạ cả, phải chăng là có gì_Nàng nhướn mày hỏi ngược lại, nghe nàng hỏi ả hốt hoảng xoa tay lung tung:_Làm gì có gì chứ?
- Vậy sao_Nàng mỉm cười, từ xa thấy hắn đang bước đến cùng một số đại thần kẻ bên là một công công, ý nghĩ xẹt qua đầu, nhếch mép muội muội ta nghĩ tới lúc muội nên trả giá rồi. Đột nhiên nàng quỳ gối xuống, nắm lấy tay ả tát thật mạnh vào mình rồi khóc lóc nói:
- Hoàng hậu.....ngươi đừng có đánh thiếp nữa_Làm tất cả mọi người ở đó hốt hoảng
- Ngươi....ngươi_Ả hốt hoảng, đứng bực dọc

Đằng xa, thấy một màn nàng quỳ gối đó còn khóc lóc, hoàng hậu thì đứng dậy ai cũng liên tưởng ra vụ việc gì

- Hai ngươi làm gì đó_Hắn nhủ mầy dùng khinh công bay đến, các vị đại thần cũng gấp gấp nói bước theo.
- Hoàng thượng....._Ả quay lại sợ sệt định nói gì đó nhưng nàng lại cướp lời:_Hoàng thượng...hoàng hậu_Nàng ôm mặt nói lời chưa dứt nước mắt đã

tiếp tục rơi như những hạt châu, nhìn bên má nàng in năm ngón tay hấn cảm thấy nhói trong lòng

- Liên Nhi nàng....._Hấn bắt lực một bên là hoàng hậu hấn yêu, một bên là người khiến hấn xót
- Hoàng thượng....thiếp không có.....là nàng ta là nàng ta cầm tay thiếp rồi tát thật mạnh vào mặt mình_Ả hốt hoảng nói
- Nàng còn biện mình_Hấn quát lên, làm ả và các vị đại thần hoảng sợ, hoàng thượng là đang bên vực hoàng phi sao
- Đó là sự thật.....hoàng thượng người phải tin thiếp_Ả rơi nước mắt nói.
- Nàng về cung mà suy xét lại đi, người đầu hộ tống hoàng hậu về cung_Hấn đỡ nàng đứng lên, ra lệnh cho hộ vệ bên cạnh, hộ vệ nghe lệnh liền bước đến chỗ ả cung kính nói:- Hoàng hậu mời
- Hoàng thượng tất cả mọi người ở đây có thể làm chứng mà_Ả cố nói
- Đúng vậy hoàng thượng là hoàng phi tự tát mình_Nô tỳ của ả lên tiếng
- Ắn nói hàm hồ, chẳng lẽ hoàng phi của ta lại tự tát mình_Vân nhi mặc dù biết nàng cố ý nhưng vẫn lên tiếng bênh vực nàng
-
- Hoàng thượng....._Ả nhỏ giọng gọi
- Đưa hoàng hậu về cung_Hấn cắt ngang lời ả, hộ vệ tiếp tục nói
- Được ta về_Ả tức giận bỏ đi, nhìn ả bỏ đi nàng nhếch môi cười lạnh. Nhưng nhanh chóng biến mất.
- Nàng có sao không?_Hấn ân cần nói
- Thiếp không sao_Mặc dù đau nhưng nàng thích vì khiến ả bị hấn lạnh nhạt, chờ đi còn dài mà.
- Được rồi, nàng về cung đi, tối ta đến_Hấn vỗ vai nàng
- Vâng_Nàng nhỏ nhẹ trả lời. Lòng đau nhói hấn là đang quan tâm Dương Nguyệt Lan chứ không phải Hoàng Tây Mộc Luân nàng, ảo tưởng quá rồi, hấn là người khiến nàng thân bại danh liệt hại cả đất nước nàng cơ mà, đúng vậy bây giờ nàng chỉ có hận hấn thôi, yêu...đã mất rồi

~~~END~~~

Bạn đang đọc truyện *Không Muốn Gặp Chàng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

- Hoàng thượng giả đáo_Công công nói, hấn từ ngoài bước vào dáng vẻ uy nghiêm làm người người khiếp sợ
- Tham kiến hoàng thượng_Ả hành lễ với hấn
- Miễn_Hấn lạnh nhạt nói, ngồi vào chiếc ghế to ở giữa
- Liên nhi.....muội.....tại sao lại tát Nguyệt Lan_Hấn nhẹ nhàng hỏi
- Thiếp không có.....là nàng ta tự tát mình_Ả giải thích, hấn nghe cười khỏ.
- Chẳng lẽ nàng ấy lại tự tát mình, nàng đừng có nói dối nữa_Hấn nói
- Hoàng thượng....người phải tin....._Lời còn chưa dứt hấn đã cắt ngang- Có phải nàng bỏ được vào trà?
- Trà....trà gì?-Ả giật mình
- Chẳng lẽ nàng không biết sao?
- Thiếp...

- Muội đừng tưởng ta không biết những gì muội làm ta biết đấy, vì chỉ là muốn giữ mặt mũi cho nàng_Hắn nói lớn.
- Liên nhi lúc trước nàng rất tốt mà...sao bây giờ nàng..._Hắn bắt lực
- Chẳng phải tại người sao?_Ả hét lớn
- Thiếp hỏi chàng.....chàng còn yêu thiếp không?_Ả dè giọng hỏi
- Ta...._Hắn không biết phải nói làm sao.
- Chàng vì nàng ta mà hắt hủi thiếp, chàng hết yêu thiếp rồi, thiếp...làm tất cả cũng chỉ là muốn...muốn chàng về bên thiếp_Ả nói, nước mắt đã như những pha lê rơi xuống, khiến hắn đau lòng, tiến lại ôm nàng ta vào lòng.- Liên nhi nàng thật....độc ác_Hắn nói, ánh mắt lạnh nhạt lóe lên
- Hoàng thượng_Ả giật mình, đây là người yêu nàng sao
- Nàng biết không ta không yêu nàng mà là vì nàng thật hiền lành cũng là vì nàng đã từng cứu ta, nên ta cứ ép mình là đã yêu nàng_Hắn vuốt nhẹ loạn tóc của ả
- Chàng yêu ả hoàng phi kia sao_Ả đẩy hắn ra ngạc nhiên hỏi
- Ta không biết, nhưng nàng đánh nàng ấy ta rất đau_Hắn mỉm cười nói, nhắc tới nàng hắn thật vui
- Ta hận chàng_Ả hét lớn, chỉ tay ra cửa:- Chàng đi đi

Hắn bỏ đi, ả ngồi thụp xuống bật khóc, vậy mà cứ ảo tưởng hắn yêu mình. Nực cười, tất cả chỉ tại hoàng phi kia, nàng (ả) nhất định không tha cho ả(nàng)

~~END~~

Bạn đang đọc truyện *Không Muốn Gặp Chàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

Còn đau không?_Hắn vuốt bên má bị tát của nàng ôn nhu hỏi

- Không đau....hoàng hậu...sao rồi?_Nàng ngược nhìn hắn hỏi, bây giờ nhìn hắn thật đẹp khuôn mặt như được điêu khắc, làn da màu đồng khỏe khoắn mi cong, chân mày rậm rạp cùng đôi mắt đen sâu hút, hắn cứ như vị thần
  - Nàng ấy sao? Hiện giờ nàng ấy đang ở tẩm cung của mình_Hắn vuốt nhẹ những sợi tóc phía sau của nàng dịu dàng nói, hương thơm từ mái tóc lan tỏa khắp mũi, hương của hoa thật tự nhiên mùi hương thật nhẹ nhàng.
  - Hoàng thượng thiếp hỏi một chút được không?_Nàng qua mặt lại ánh mắt đầy u tư hỏi
  - Được_Hắn vui mặt vào mái tóc nàng tùy ý trả lời.
  - Hoàng thượng.....tại sao lại...yêu hoàng hậu đến vậy?_Nàng cố gắng hỏi từng chữ, đây cũng là điều nàng luôn muốn hỏi hắn, nàng luôn muốn biết lý do.
  - Thật ra.....nàng ấy từng cứu ta_Hắn suy nghĩ một chút rồi trả lời
  - Cứu chàng, nói rõ chút được không?_Nàng khó hiểu đẩy hắn ra gấp gấp hỏi, nhìn vẻ mặt của nàng gấp gấp, mỉm cười nhẹ:- Lúc còn nhỏ khi chỉ mới có 5 tuổi ta đến đất nước của nàng ấy nhưng sơ sẩy bị lạc, cũng may gặp được nàng ấy giúp ta, hỏi mới biết nàng ấy là công chúa, lúc đó ta đưa cho nàng ấy một miếng ngọc bội, hứa sau khi lớn lên sẽ cưới nàng ấy làm hoàng hậu.
- Nghe như một cái gì đó đập mạnh vào nàng, cứu chàng, ngọc bội.....cũng lúc đó nàng cũng đã từng cứu một người, cũng từng được người đó đưa cho một miếng ngọc bội, hứa khi quay lại sẽ lấy nàng, lúc đó còn nhỏ nên cứ nghĩ là nói cho vui, nên nàng cũng nhanh quên, nhắc tới miếng ngọc bội nó đã bị rơi khi đi săn bắn ủng phụ hoàng của nàng, chẳng lẽ....
- Vậy là hoàng hậu là người cứu chàng_Nàng hỏi
  - Ta không biết nàng ấy có miếng ngọc bội của ta đưa, nên ta biết là nàng ấy_Hắn tiếp tục vui đầu vào cổ nàng hỏi
  - Vậy sao?_Nàng cười giễu, nếu kiếp trước hắn biết người cứu mình là nàng liệu....hắn có yêu nàng không.

- Nàng sao vậy?_Hắn ngược lên hỏi
- Không sao_Nàng nhẹ nhàng mỉm cười trả lời
- Vậy chúng ta vận động chút nhé_Hắn cười tà, nhanh chóng chiếm lấy môi nàng mà ngấu nghiến, chưa kịp để nàng phản ứng hắn đã đưa lưỡi vào cuốn lấy lưỡi nàng, lưỡi hắn cứ như con rắn cuốn lấy lưỡi nàng, nàng chỉ ừm...ừm được vài cái. Hắn bế nàng đến bên chiếc giường, dùng những nụ hôn đánh dấu lãnh thổ, môi hắn đi qua đâu để lại dấu đỏ chót ở đấy. Cả hai hiện giờ đã trần như nhộng, nhìn nữ nhân dưới thân thật không cưỡng nổi, vẻ đẹp ma mị quyến rũ này chỉ mình hắn được nhìn thấy chỉ mình hắn được chạm vào, nếu ai dám động vào ta sẽ băm hắn thành trăm mảnh, tay hắn luồn qua eo vuốt ve, tay hắn dò xuống nơi rậm rạp kia, banh hai đùi nàng ra nhìn vào hoa huyết nhỏ nhắn như hoa nở, nhận thấy hắn đang nhìn xấu hổ dùng tay che đậy nơi hồng hào kia, mỉm cười gạt tay nàng ra, đút một ngón tay vào thấy nàng đang chảy ra dâm thủy, tiếp tục thêm một ngón tay rồi lại một ngón, rút ra mật dịch đã dính đầy tay:- Lan nhi nhìn này....nàng ướt hết rồi_Hắn đưa ngón tay đang dính đầy chất nhầy nhem nhúa
- Ừm.....khó chịu_Nàng vận vẹo cơ thể, nhìn nàng khó chịu hắn cũng đang khó chịu, cự long phía dưới đã cương cứng lên chỉ muốn sớm tìm nơi thoải mái, nhưng lại muốn trêu ghẹo nàng chút.
- Khó chịu.....nói muốn ta...ta cho nàng_Hắn mỉm cười cắn mút lấy nhụy hoa hồng hồng kia nút mạnh.
- Ừm.....đau đừng cần nữa mà_Nàng la lên, hắn là trẻ con sau cứ nút mãi thế
- Nói muốn ta_Hắn kiên nhẫn hỏi lại.
- Muốn....chàng_Nàng khó chịu lên tiếng
- Được, ta cho nàng_Hắn động thân cự long tiến thẳng vào hoa huyết.
- Đau....
- Thả lỏng một chút, sẽ thoải mái, ta cũng đang khó chịu lắm_Hắn bóp nhẹ bầu ngực đang vuron cao. Nhận thấy nàng đang thả lỏng cơ thể hắn nhanh chóng động thân, khoái cảm dâng lên tiếng rên càng thêm càng lớn. Nàng tự động choàng tay qua cổ hắn uốn éo người kết hợp với hắn làm tăng khoái cảm cả hai. Đánh vào mong nàng cho thật non bao bọc thêm.
- Đau...._Nàng nhú mày
- Thích không_Hắn nhìn nàng đang uốn éo người
- Thích_Nàng thuận hắn trả lời. Nghe nàng giọng kiêu mị trả lời hắn thỏa mãn gặm nhẹ cắn hết tinh hoa vào bên trong nàng, ôm nàng đã ngủ thiếp lúc nào, đi vào giấc ngủ nhưng cơn thịnh nộ vẫn nằm sâu bên trong, hắn mong cảm giác bình yên này sẽ mãi mãi có thể tiếp diễn.

~~END~~

Bạn đang đọc truyện *Không Muốn Gặp Chàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12

Lờ mờ mở mắt, bên cạnh vẫn còn hơi ấm chắc hắn đi chưa lâu, cố gắng ngồi dậy hạ thân phía dưới truyền tới cơn đau dữ dội, lúc tối hắn dằn vò nàng rất lâu, đến nỗi nàng ngất đi ngất lại mấy lần.

- Đau sao?_Hắn y phục chỉnh tề bước đến bên giường nhìn nàng
- Đúng vậy_Nàng gạt đầu trả lời
- Thay y phục đi, chúng ta đi dạo_Hắn đỡ nàng dậy, nhưng nàng không chịu cứ ngồi lì đó, hắn nhú mày:- Sao vậy?
- Thiếp.....chàng đi ra ngoài đi_Nàng đỏ mặt nói, nhìn biểu hiện của nàng hắn biết nàng xấu hổ rồi- Nơi nào của nàng ta chưa nhìn thấy chưa sờ qua chứ, cần gì phải ngại, ngoan đứng dậy_Hắn ôn nhu nói, càng nói nàng càng đỏ mặt mà
- Hay nàng muốn ta giúp nàng_Hắn cười tà mị
- Không cần_Nàng xua tay
- Vậy mau thay y phục_Hắn bước đi ra ngoài, nhìn theo hắn nàng còn không biết hắn có bộ mặt lưu manh như vậy

Uể oai đi thay y phục, nàng thật mệt rồi đấy, thù chưa trả được mà nàng cứ như muốn chết rồi đấy.

Ngự hoa viên.

Hắn long bào uy quyền nàng bạch y thanh tú đúng là cặp trời sinh

- Hoa hồng đẹp không? _Hắn chỉ tay về phía một nhánh hoa hồng còn vương vài giọt sương

- Đẹp _Nàng nhàm chán trả lời

- Ta cho người trông đấy _hắn mỉm cười nói, ôm eo nàng tiếp tục đi, phía trước hoàng hậu thấy hắn cùng nàng thì tức giận, bước đến hành lễ:- Thần thiếp tham kiến hoàng thượng

- Miễn _Hắn lạnh nhạt

- Hoàng thượng....hay chúng ta vào đình nghỉ trò chuyện chút đi _Nàng nhìn hắn nói

- Được nghe theo ý nàng _Hắn cười ôn nhu nói, nhìn hắn cười mà ả tức giận hắn không thương nàng(ả) sao

- Hoàng thượng....người dạo này khỏe không _Ả nhẹ nhàng hỏi, khỏe mất ả hình như rất đỏ, chắc là do khốc nhĩ, nhìn ả như vậy nàng rất vui

- Ta rất khỏe _Hắn vẫn vậy vẫn lạnh nhạt

- Vậy sao _Thấy hắn như thế ả chỉ biết im lặng không nói gì nữa

- Hoàng thượng.....có thư do Dương tưng quân Dương Thụy Hoan gửi ả _Một quân lính chạy gấp vào đưa họ hắn một bức thư, hắn nhận lấy đọc gì đó rồi:- Nàng ở đây đi, ta đi giải quyết chút chuyện _Nói rồi hắn bỏ đi cùng tên lính.

Dương Thụy Hoan chẳng phải là cha của Dương Nguyệt Lan sao, chắc là có chuyện gì rồi.

- Hoàng phi hoàng thượng đã đi bây giờ chỉ còn chúng ta....ta nghĩ người nên nói chuyện rõ ràng _Ả lên tiếng nhìn nàng với ánh mắt căm giận khác với lúc có hắn ở đây, lật mặt nhanh nhỉ?

- Chúng ta có chuyện gì để nói thưa hoàng hậu? _Nàng mỉm cười hỏi ngược lại ả

- Người đừng dùng vẻ mặt giả tạo đó với ta, người nghĩ hoàng thượng yêu người sao chàng chỉ là nhất thời động tâm sớm thôi chàng sẽ về lại bên ta _Ả tức giận nói

- Ô vậy sao? nhưng hoàng thượng nói với ta là người không yêu người _Nàng chẳng hề hứng với vẻ mặt của ả mà cố gắng đã kích thêm

- Người....đừng nghĩ ta không biết thủ đoạn của người _Ả đứng dậy chỉ thẳng mặt nàng nói, đời này nàng ghét nhất kẻ nói chuyện mà chỉ thẳng mặt nàng, ánh mắt lạnh nhạt ngược lên nhìn ả, bắt lấy tay ả hất mạnh ra ánh mắt sắc lạnh ghim chặt ả lén giọng- Tốt nhất nói chuyện đừng chỉ thẳng mặt ta nếu không ta...không đảm bảo tay người vẫn còn đâu

- Người dám....

- Ta có gì mà không dám, tốt nhất tự lượng sức mình

Bạn đang đọc truyện *Không Muốn Gặp Chàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

- Ăn nói....cẩn thận một chút, người dám nói thế với ta, dù sao ta cũng là hoàng hậu _Ả lại tiếp tục chỉ vào mặt nàng, nàng không tức giận ngược lại còn mỉm cười, nắm lấy bàn tay trắng muốt vuốt ve:- Nếu như bàn tay trắng muốt này bị lia khỏi cánh tay thì nó có còn đẹp không nhỉ?

- Người....cũng chỉ là hoàng phi nhỏ bé....mà dám....

- Ta đã nói có gì mà ta không dám chứ, địa vị hoàng hậu của người sẽ sớm thôi... _Nàng mỉm cười lạnh nụ cười như tu la ở địa ngục dùng một lúc nàng kề vào tai ả:- Là của ta thôi

- Người....đi chết đi _Ả tức giận nghiêng răng dùng sức đẩy mạnh nàng ra sau, mắt thẳng băng nàng đụng vào ghế, cơn đau từ bụng truyền đến dữ dội..

- Nương nương, người có sao không? _ Vân nhi đỡ nàng dậy, mặt nàng hiện giờ đã trắng bệch mồ hôi trên trán chảy xuống, một dòng nước ấm từ hạ thân chảy xuống.- Nương nương máu.... _ Vân nhi hét lên, nhưng nàng lại ngất xỉu. Á hoàng hậu thấy vậy mỉm cười độ ác, có con với hoàng thượng chỉ có thể là nàng (à)

Tầm cung

- Sao rồi? _ Hấn nhìn nàng mặt mày tái nhợt mà lòng đau như cắt, nếu như hấn không đi thì nàng sẽ không như vậy....

- Thừa....hoàng phi đã khỏe có thể một lát sẽ tỉnh....nhưng _ Thái y áp ứng

- Nhưng gì? _ Hấn nhíu mày

- Nhưng...hải tử không giữ được _ Thái y lo sợ nói

- Cái gì? hải tử? nàng có thai sao? _ Hấn chấn động...con của nàng và hấn mất rồi sao....khi nàng biết liệu ra sao....

- Ngươi lui đi _ Hấn ra lệnh vị thái y đi, hấn đi đến giường ngồi xuống vuốt ve khuôn mặt đã hồng hào của nàng tâm như bị ai xé.

- Hoàng thượng _ Nàng mở mắt yếu ớt gọi

- Ta đây.... _ Hấn khó chịu trả lời, hấn biết nói gì với nàng đây

- Bụng của thiếp.....con của thiếp đâu?-Nàng sờ bụng mình rồi lại nhìn hấn

- Hải tử.....hải tử.... _ Hấn như bị ai bóp nghẹn khó thở nói

- Hải tử của thiếp.... _ Nàng nước mắt đã lưng tròng chỉ trực chờ rơi ra

- Hải tử....của chúng ta....mất rồi _ Hấn nói giọng nói nhẹ nhàng đến lạ

- Mất rồi sao..... _ Nàng đẩy hấn ra....nước mắt như pha lê trong suốt rơi xuống

- Không sao....chúng ta có thể có hải tử khác _ Hấn đau lòng ôm nàng vào lòng, nàng khóc....khóc ướt hết cả long bào của hấn. Nhưng.....nàng lại cười nụ cười sắc lạnh....

- Ta sẽ khiến người hại nàng chết không toàn thây _ Hấn vuốt ve lưng nàng nói

- Hoàng thượng..... _ Nàng ngược nhìn hấn

- Ngoan nghì ngoi đi....ta đi giải quyết công việc _ Hấn vỗ đầu nàng như đứa trẻ, đỡ nàng từ từ nằm xuống, rồi bỏ đi nàng nhìn theo nàng thừa biết hấn đi giải quyết chuyện gì...chỉ là trong chốc này nàng là người điều khiển cũng là người thắng cuối cùng

Tầm cung hoàng hậu

- Hoàng thượng....thiếp không có đây nàng ta _ Hoàng hậu quỳ dưới đất nước mắt rơi lã chã

- Không đây.....hừ ngươi nghĩ ta không biết ngươi gấp tâm hại nàng ấy sao.....ngươi lại hại chết hải nhi của ta _ Hấn nói, nhắc tới chuyện này tâm hấn lại đau.

- Thiếp.....

- Đừng nói nữa.....ngươi bị đẩy vào lạnh cung, phế đi chức hoàng hậu _ Hấn tàn nhẫn nói, ả nghe vậy giật mình, bò tới ôm lấy chân hấn:- Chẳng phải chàng yêu thiếp sao....sao lại vì một người lạ mà đẩy thiếp vào lạnh cung chứ

- Người lạ? Không, ta yêu nàng ấy, còn đối với ngươi ta chỉ muốn trả ơn ngươi cứu ta lúc trước _ Hấn lắc đầu nói

- Vậy sao?

- Người đâu...mau đưa ả ta đến lạnh cung _ Hấn nói, bên ngoài hai thị vệ vào đem ả đi.

- Hoàng thượng ta hận người _ ả hét lại phía sau

~~~~~END~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Không Muốn Gặp Chàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14

Lãnh cung

Ả ngồi đó cười đến điên dại, không còn là mẫu nghi thiên hạ nữa bây giờ nàng (ả) chỉ là một trong những phi tần bị thất sủng, làm bao nhiêu chuyện đến cuối cùng lại nhận được kết cục này.....tất cả là quả báo.....quả báo mà

- Ta nguyên rủa ngươi.....Dương Nguyệt Lan_ ả hét lên, nàng từ ngoài đi vào nghe hết tất cả, mỉm cười nhạt nhòa.....nguyên rủa nàng...ả xứng sao
- Xem đây.....hoàng hậu đây sao? _Nàng ngồi trên ghế khiêu khích
- Ngươi....tất cả là tại ngươi_ ả kích động xông tới nàng, hai nô tì bên cạnh chặn lại
- Tại ta.....ngươi xem lại đi lúc trước ngươi đã làm những gì hại ta _Nàng đứng lên nắm lấy cảm của ả bóp mạnh
- Hại ngươi.....hừ bịa đặt_ ả đau đớn quay mặt đi
- Không nhớ cũng được, chúng ta từ từ ôn lại chuyện cũ_Nàng nói, ả bị trời vào ghế, hai nô tì đã đi, bây giờ chỉ còn nàng và ả
- Muội muội!....nhớ ta không_Nàng mỉm cười bước từng bước đến bên ả
-
- Không nhớ sao.....ta nói cho ngươi một bí mật nhé.....ta là.....Hoàng Tây Mộc Luân_Nàng vẫn nguyên nụ cười trên mặt mà nói
- Mộc Luân....sao có thể? chẳng phải ả ta chết rồi sao_ ả hoàng hốt
- Trời thương ta.....cho ta trọng sinh đây....ta về đây là để trả thù_Nàng đi vòng quanh ả nói
-
- Còn một chuyện nữa.....hài tử của ta chết đáng lí ta có thể giữ nhưng vì hại ngươi ta đành phải hy sinh nó thôi_Nàng vuốt ve bụng mình
- Ngươi thật độc ác.....con của ngươi cũng giết_ ả nói lo sợ nói, Hoàng Tây Mộc Luân hiện giờ thật độc ác
- không...ta rất thương nó nhưng.....nó là con của kẻ ta hận nhất.....nên ta không muốn giữ nó_Nàng nói bất giác giọt nước mắt nóng hổi rơi ra khỏi mi mắt
- giả tạo.....ta....ta sẽ nói cho hoàng thượng biết_ ả kích động
- Phải xem...ngươi còn mạng không đã_Nàng nói, trong tay có lấy ra một lọ thuốc.....ả thấy lọ thuốc đó thì hoảng sợ, nhìn biểu cảm của ả nàng mỉm cười nhẹ nhàng bước đến bên ả
- Ngươi biết nó là gì chứ? _Nàng hỏi, ả biết chứ lọ thuốc này là lọ thuốc bên đất nước nàng (ả) được tiên sư kết hợp nhiều loại nọc độc của những loài rắn, chỉ cần uống là chết ngay....thuốc này không có thuốc giải
- Đừng...đừng...mà tỷ tỷ..._ ả lo sợ nước mắt rơi xuống
- Tỷ tỷ? đẹp ngay cách gọi đó đi...ta không phải là tỷ tỷ ngươi....ngươi là đồ con nghiệt chủng....phụ hoàng ta nuôi ngươi bao nhiêu năm kết cục đổi lại là gì?_Nàng kích động, bóp lấy cảm ả đổ thuốc vào nhưng thuốc chưa vào thì....hắn từ ngoài đi vào vẻ mặt lạnh lùng nhìn nàng và ả....
- Bỏ xuống_Hắn ra lệnh, nhưng nàng không bỏ xuống mà nhìn thẳng vào hắn.....mọi chuyện có lẽ là nên kết thúc rồi.
- Hoàng thượng....cứu thiếp....._ ả thấy hắn như thấy cứu tinh liền kêu gào
- Im miệng_Hắn quát
- Hoàng thượng.....nghe hết rồi sao? _Nàng hỏi hắn, hắn không nói chỉ gật đầu
- Ngươi là Mộc Luân_Hắn hỏi
- Đúng vậy...ta là Mộc Luân_Nàng gật đầu trả lời

- Nàng..._Hắn không biết nói gì, thò gian qua người hắn yêu là ai Dương Nguyệt Lan hay là Hoàng Tây Mộc Luân
 - Ta giết chết ả trước đã_Nàng nghiêng răng nói, cho ả uống thuốc, hắn không ngăn cản, ả chết không nhắm mắt, mỉm cười lạnh giết được một tên rồi
 - Nguyệt Lan...tất cả chỉ là giả đúng không?_Hắn nói nhẹ nhàng
 - Không...tất cả là thật....ta về đây là muốn lấy mạng ngươi_Nàng nhìn hắn phủ nhận
 - Nàng không yêu ta sao?_Hắn hỏi
 - Có.....nhưng hận thù lớn hơn_Nàng trừng mắt nói
 - Nguyệt Lan....
 - Im đi ta là Mộc Luân không phải Nguyệt Lan của ngươi_Nàng quát, hắn luôn nhắc tới Nguyệt Lan chứ không phải Mộc Luân nàng
 - ta.....
 - Để ta kể cho ngươi nghe nhé.....người cứu ngươi lúc 5 tuổi là.....Mộc Luân ta chứ không phải Liên Nhi_Nàng nói
 -
 - Nếu như ngươi biết ta là người cứu ngươi....liệu ngươi có yêu ta không?_Nàng lại hỏi
 -
 - Ta biết....._Nàng nói nhỏ
 - Không ta yêu nàng_Hắn nói
 - Yêu? là Nguyệt Lan hay Mộc Luân_Nàng bắt lực nhìn hắn
 - ta yêu nàng Mộc Luân_Hắn nói
 - Vậy sao? Nhưng ta không muốn yêu ngươi nữa_Nàng nói, lọ thuốc trên tay nàng đã uống rồi
- "BUP" lọ thuốc rơi xuống cũng là lúc nàng ngã xuống, nhìn nàng ngã xuống hắn đau lắm
- Mộc Luân_Hắn rơi nước mắt ôm nàng vào lòng
 - Ta rất..... yêu chàng.....Tĩnh Long.....nếu..... có kiếp sau....ta n...hết định.....không muốn gặp...chàng_Nàng đưa tay sờ gương mặt hắn, khuôn mặt này nàng phải nhớ thật kỹ, người làm nàng yêu bằng cả sinh mạng, cũng là người làm nàng hận bằng cả trái tim.
 - Mộc Luân...nàng đừng như vậy_Hắn nói nước mắt hắn hòa huyền với máu của nàng tạo nên một chất lỏng thật đẹp, cũng thật bi ai
 - Hải nhi bên kia đang đợi thiếp.....thiếp đi đây_Nàng nói, buông lỏng cánh tay, đôi mắt nhắm nghiền, bỏ hắn lại một mình
 - Mộc Luân....aaaaaaaaaaaa_Hắn hét lên, tiếng hét vang vọng.

1 năm sau

Hắn đã sắc phong nàng làm hoàng hậu, chẳng phải nàng muốn làm hoàng hậu sao.

Lịch sử ghi nhận nàng là vị hoàng hậu cuối cùng của vua Tĩnh Long, cũng là người hoàng thượng yêu nhất.

Thế gian tình ái vạn sâu khổ

Chia ly từ biệt một kiếp u mê

~~~~~END~~~~~

Buồn không? Vậy được coi là ngược hẳn chưa, ngược kết quả không ngược quá trình

Bạn đang đọc truyện *Không Muốn Gặp Chàng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

